

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti odsúdenému **M. K.** pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na neverejnom zasadnutí 20. októbra 2011 v Bratislave, o žiadosti odsúdeného M. K. o navrátenie lehoty na podanie odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 4. marca 2002, sp. zn. 4T 5/00, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 61 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odsúdenému M. K. navrátenie lehoty na podanie odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 4. marca 2002, sp. zn. 4T 5/00, **sa n e p o v o ľ u j e.**

O d ô v o d n e n i e

Odsúdený M. K. podal 18. septembra 2011 žiadosť o navrátenie lehoty na podanie odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 4. marca 2002, sp. zn. 4T 5/00. Svoju žiadosť odôvodnil tým, že v tomto prvostupňovom konaní bol odsúdený v neprítomnosti, keďže sa proti nemu viedlo trestné konanie ako proti ušlému. V tomto smere poukazoval na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej „konanie v neprítomnosti nie je nezlučiteľné s Dohovorom, ak obvinený môže neskôr požiadať, aby súd rozhodol znova v jeho prítomnosti o oprávnenosti trestného obvinenia“. Ďalej argumentoval aj tým, že rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. septembra 2002, sp. zn. 5To 44/2002, ktorým bola jeho trestná vec právoplatne skončená, neobsahuje poučenie v zmysle čl. 6 Dohovoru o jeho práve požiadať o nové prejednanie veci v jeho prítomnosti. Nakoniec uviedol, že lehota na podanie sťažnosti pre porušenie zákona mu už uplynula a rovnako tak mu bol zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania. Podľa jeho názoru je nespravodlivé, že v jeho konaní mu je neustále odopierané právo na podanie opravného prostriedku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto posudzovanej veci zistil nasledovný stav:

Rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo 4. marca 2002, sp. zn. 4T 5/00, bol v tom čase obžalovaný M. K. uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) na tom skutkovom základe, že

obžalovaní M. K., L. H., Š. M., J. Z., T. M. a P. P. ako členovia organizovanej skupiny v úmysle aj za použitia násilia odcudziť lesné kolesové ťahače z areálu objektu P., sa po vzájomnej dohode, príprave, zabezpečení prostriedkov a rozdelení úloh stretli 5. septembra 1999 asi o 23.00 hod. na parkovisku pod P., odkiaľ T. M. previezol postupne všetkých osobným motorovým vozidlom zn. Škoda 120 a Lancia Dedra k objektu chaty v časti S., ul. H., kde M. K. a L. H. vysledili strážnika a po vylákaní von z chaty ho viacnásobne udierali päťami do hlavy, tváre a tela, zvalili ho na zem, kde v takomto útoku pokračovali, potom ho hrdúsili na krku, spútali mu lepiacou páskou na koberce nohy, ruky a ústa, pritláčali mu hlavu tvárou o zem, preniesli ho do chaty, do miestnosti toalety, kde ho zviazali káblom; následkom fyzického útoku vrátnikovi J. R., nar. X., spôsobili smrť udusením, ktorá nastala v čase od 24.00 hod. do 02.00 hod. dňa 6. septembra 1999; potom Š. M. a P. P. naštartovali a bránou vyviezli aj za pomoci J. Z. dva lesné kolesové ťahače ku škode P., v hodnote 361 200 Sk a J. K., P., v hodnote 180 600 Sk; neúspešne sa pokúsili naštartovať aj tretí lesný kolesový ťahač v hodnote 361 200 Sk patriaci R. P., M., pričom T. M. s J. Z. okrem činnosti vodičov v priebehu vykonávania činu dávali pozor v okolí a zabezpečovali odvoz odcudzených strojov nákladným motorovým vozidlom, ktorý sa po neúspešnom opakovanom pokuse o ich naloženie neuskutočnil, a preto ich nechali odstavené na M. v lokalite zvanej S.; poškodením lesných kolesových ťahačov spôsobili pozemkovému spoločenstvu U. škodu vo výške 2 200 Sk a poškodenému J. K. škodu vo výške 500 Sk.

Krajský súd v Žiline za to obžalovaného M. K. podľa § 234 ods. 3 Tr. zák. odsúdil k trestu odňatia slobody vo výmere 13 a pol roka (trinásť a pol), na výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradil do III. (tretej) nápravnovúchovnej skupiny.

Naproti tomu Krajský súd v Žiline obžalovaného M. K. podľa § 226 písm. c/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby pre skutok, ktorý bol právne kvalifikovaný ako trestný čin krádeže

podľa § 247 ods. 2 písm. a/, ods. 5 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe ako bolo uvedené v bode 3/ obžaloby krajského prokurátora v Žiline, č. k. 2 Kv 25/99-196, z 19. apríla 2000.

Keďže v prípade obžalovaného M. K. sa konalo ako proti ušlému podľa § 302 a nasl. Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. por.), obhajkyňa obžalovaného M. K. JUDr. M. B. podala proti vyššie uvedenému rozsudku odvolanie čo do výroku o vine a tým aj čo do výroku o treste. Rovnako čo do oslobodzujúceho výroku podal odvolanie v neprospech obžalovaného M. K. aj krajský prokurátor.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade týchto odvolaní meritórne preskúmal napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch, ktoré sa týkali obžalovaného M. K. a na verejnom zasadnutí konanom 26. septembra 2002 podľa § 258 ods. 1 písm. d/, písm. e/, písm. f/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 259 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol, pokiaľ ide o obžalovaného M. K. tak, že tomuto podľa § 234 ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 a pol (dvanásť a pol) roka, na výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradil do III. (tretej) nápravno výchovnej skupiny, pričom odvolanie krajského prokurátora ako nedôvodné podľa § 256 Tr. por. zamietol.

Predsedníčka senátu Krajského súdu v Žiline 21. januára 2003 u ods. M. K. nariadila výkon trestu odňatia slobody vo výmere 12 a pol roka, pričom zároveň v ten istý deň vydala aj príkaz na jeho dodanie do výkonu trestu odňatia slobody.

Mestský súd v Prahe uznesením z 9. júla 2004, sp. zn. Nt 423/2004, vzal ods. M. K. do vydávacej väzby, ktorá začala plynúť od 6. júla 2004, a to na podklade zatýkacieho rozkazu vydaného Okresným súdom v Žiline z 27. marca 2000, sp. zn. Tp 9/2000.

Ods. M. K. písomným podaním z 25. apríla 2005 požiadal predsedníčku senátu krajského súdu o doručenie rozsudku, ktorý prevzal 24. mája 2005.

Proti vyššie uvedenému rozsudku krajského súdu ods. M. K. podal 29. mája 2005 odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 22. júna 2005, sp. zn. 4 To 59/2005, podľa § 253 ods. 1 Tr. por. odvolanie ods. M. K. zamietol, keďže bolo podané oneskorene.

Podľa § 61 ods. 1 prvá veta Tr. por. ak zmešká obvinený alebo jeho obhajca z dôležitých dôvodov lehotu na podanie opravného prostriedku, povolí mu orgán, ktorému patrí rozhodovať o opravnom prostriedku, navrátenie lehoty.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky žiadosti ods. M. K. o navrátenie lehoty na podanie odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 4. marca 2002, sp. zn. 4T 5/00, nevyhovel, keďže pre takýto procesný postup neboli splnené zákonné podmienky podľa § 61 ods. 1 Tr. por.

V posudzovanom prípade bolo oprávnenou osobou (obhajkyňou v tom čase obžalovaného M. K.) podané odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 4. marca 2002, sp. zn. 4T 5/00, pričom **Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade tohto opravného prostriedku preskúmal vyššie uvedený rozsudok vo všetkých jeho výrokoch týkajúcich sa v tom čase obžalovaného M. K.**, pričom zistil, že toto odvolanie je čiastočne dôvodné a vzhľadom k tomu rozhodol vo veci sám tak, že zrušil v príslušnej časti napadnutý rozsudok a uložil dotyčnému miernejší trest odňatia slobody vo výmere 12 a pol roka so zaradením na jeho výkon do III. nápravno-výchovnej skupiny.

Iná vec je, že v ďalšom postupe Krajského súdu v Žiline týkajúcom sa výkonu tohto trestu odňatia slobody ako aj ďalších trestov odňatia slobody, ktoré mu boli predtým ako aj následne uložené (hlavne trest odňatia slobody uložený súdmi v Českej republike uznaný na území Slovenskej republiky) zrejme došlo k porušeniu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. a ďalších v neprospech ods. M. K.. V tomto prípade však ods. M. K. odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 3. augusta 2010, sp. zn. Ntc 11/2010, nepodal, preto prípadná náprava tohto stavu je možná len prostredníctvom dovolania ministra spravodlivosti, ktorý však tento mimoriadny opravný prostriedok môže podať iba na základe podnetu iného subjektu, ktorým sa vzhľadom na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky myslí subjekt nie zhodný s osobou oprávnenou podať riadny opravný prostriedok.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 20. októbra 2011

**JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová